

PERJANTAI 28. SYYSKUU 2018

EKATERINA CHESNOKOVA/LEHTIKUVA

Itseäänkin on rakastettava

Eero Milonoff tähdittää Ruotsin Oscar-ehdokkaaksi valittua, genret sekoittavaa elokuvaa.

Näyttelijä Eero Milonoff on juuri ollut Toronton kansainvälisillä elokuvajuhlilla promoamassa ruotsalaisohjaaja Ali Abbasin uutta Raja-elokuvaa. Hän näyttelee useilla tasoilla liikkuvassa genre-sekoituksessa toista pääosaa.

Raja valittiin Ruotsin Oscar-ehdokkaaksi ja palkittiin keväällä Cannesin elokuvajuhlilla arvostetulla Un Certain Regard-palkinnolla. Pääosassa Eva Me-

jan pääteemoista olevan oppia rakastamaan itseään.

”Itsensä ja toisen hyväksyminen, itsensä rakastaminen, rakaudettomuus, yksinäisyys, ne kaikki menevät limittäin.”

Näyttelijän ammatti on hyvin kokonaisvaltainen, mutta Milonoff ei tuo töitä kotiin. Kuvausjaksot ovat rankkoja, mutta hän ei ole eläimellinen peikko kuin kuvauspaikalla. Hän lisäsi paino-
aan 20 kiloa Voren roolia varten, joka auttoi häntä pääsemään

vostetulla Un Certain Regard -palkinnolla. Pääosassa Eva Melanderin näyttelemä tullivirkailija Tina alkaa tuntea vetovoimaa Milonoffin Vorea kohtaan, sillä heillä on muutakin yhteistä kuin poikkeava ulkonäkö. Molemmat paljastuvat peikoiksi.

Erilaisuutta ylistävä, osittain hyvinkin hätkähdyttävä elokuva sai Suomen ensi-iltansa tällä hetkellä käynnissä olevilla Rakkautta & Anarkiaa -festareilla ja saapuu tänään laajempaan levitykseen. Milonoff on nähnyt kauhufantasiaa ja ihmissuhdetrilleriä sekoittavan teoksen eri maissa, joissa katsojien reaktioiden voisi kuvitella eroavan toisistaan paljonkin.

"Yksi minun ja Evan välinen intiimi kohtaus on herättänyt vahvoja tunteita. Se on hyvin intensiivinen ja aivan erilainen kuin mitä elokuvissa normaalisti."

Raja esittää erilaisuuden vahvuutena ja korostaa vähemmistöjen oikeuksia. Useaan eri suuntaan kurotellessaan se on myös rakkauselokuva, joka kannustaa hyväksymään itsensä juuri sellaisena kuin olet. Milonoff ottaa toimittajan tulkinnan ilolla vastaan, todetessani yhden Ra-

aan 20 kiloa Voren roolia varten, joka auttoi häntä pääsemään rooliin sisälle. Peikkomaskien ja kilojen myötä hän tunsi olevansa kuin vieraassa ruumiissa.

"Yritän löytää sisältäni samaa kuin hahmossa."

Eero Milonoff

"Kyse ei ollut läskistä, vaan myös lihaksista, sillä Vore on roveva. Lisäsin ja pudotin painoa ammattilaisen avulla, yksin en olisi siihen pystynyt. Vuosien kokemuksen kautta olen oppinut pääsemään hahmoista helposti eroon ja palaamaan omaksi itsekseksi."

Istuuko tässä nyt puhumassa oikea ihminen, se sama Milonoff jonka läheiset tuntevat, vai näytteleekö näyttelijä leffaa promotessaan?

"Pyrin olemaan tässä ihan oma itseni. Teen kaiken työni itseni kautta, yrittäen löytää sisältäni jotain samaa kuin hahmossa on ja ymmärtää niitä tunteita."

AKI LEHTI

► Rajan arvio sivulla 3.

Eero Milonoff

● Taiteilijapariskuntaa ahdistaa. Kirjailija Eero (Tommi Korpela) on umpikujassa eikä työ suju. Pitkäaikainen suhde näyttelijä Pihlan (Laura Birn) kanssa järkkyy ja uhkaa päättyä.

Kuulostaako tutulta? Sitten on syytä paljastaa, että Aleks Salmenperän uutuus on muuta kuin mitä siltä odottaa: pölyisen ihmissuhdedraaman sijaan oikea vuoristorata.

työ saattavat ihmismäen olemaan. Pihlan tarinan osalta käänteet mukailevat siis Birnin oikeaa elämää, jossa liikutaan Helsingistä Kaliforniaan ja sieltä synnytyssairaalaan. Korpelaa kuvattiin kotikulmien lisäksi muun muassa Inarilla ja Kuubassa, matkaliput maksoi tv-yhtiö.

Tarinassa Pihlan ura saa uutta puhtia, mutta hän joutuu tekemään suuria valintoja. Toisaalla Eeron kirjoittajan blokin aiheut-

neesta, mutta silti energisistä, mistä kollega Eero on kateellinen. Myös Kari Heiskasen rasittava appiukko keventää tarinaa, rohkeasti uskottavuutta uhmaten.

Elokuva sai nimensä kirjailija Eeron kokemasta olotilasta jossa pää on tyhjä. Katsojalle sen sijaan tulee täyteläinen olo, kuin uudella tavalla maustetusta tuesta ruuasta. **TERO TOIVANEN**

Kuin kaksi marjaa

RAJA
draama
★★★★

● Iranilaisruotsalaisen Ali Abbasin Cannes-palkittu (Un Certain Regard) elokuva alkaa syrjäseutukuvauksena, mutta muuttuu aikuisten fantasiaksi. Sitä voisi hyvin kutsua myös peikkosaduksi, mutta muumit ovat siitä kyllä kaukana.

Yksin elävän ruotsalaisen tulivirkailijan Tinan (Eva Melander) elämään tulee muutos, kun karkeakäytöksinen, murahteleva köriläs Vore (Eero Milonoff) tallustaa Suomen puolelta hänen vartioimansa rajan yli. Tina tunnistaa Voressa samat rujot kasvopiirteet kuin hänellä itsellään ja varovaisen tutustumisen edetessä yhteyttä löytyy myös pintaa syvemmältä.

Rajatarkastuksessa sukupuollettomaksi paljastuneella Vorella on pätevä selitys pariskunnan erityisominaisuuksille. Sukupuoli-identiteetin lisäksi vanhemmuuden totutut kaavat me-

Vore ja Tina löytävät yhteyden.

nevät uusiksi. Yllätyksiä ei kannata tässä paljastaa, mutta tarina vie hitaasti yhä syvemmälle pois todellisuudesta kohti outoa ja pelottavaakin.

Tarina perustuu John Avjide Lindqvistin novelliin. Sama mies kynäili myös tekstin, josta syntyi vuonna 2008 suosittu nuorista vampyyreistä kertonut Ystävät hämärän jälkeen. Niiden välillä onkin paljon yhtäläisyyksiä, kuten kauhun ainekset.

Elokuva on keuhattu muun lisäksi päähenkilöiden aidon nä-

köisestä maskeerauksesta. Suomalaisittain voisi tarkentaa, että Melander on kyllä kokenut täyden muodonmuutoksen, mutta Milonoff pääsi paljon vähemmällä. Meillähän kivikautisen kulkimikkaat piirteet isoine otsalohkoineen ovat tunnusomaisia joka toiselle miehelle.

Ohjaaja Abbasi tahtoo sanoa, että poikkeavuuksille löytyy paikka tästä maailmasta (arvatkaapa missä se on). Ei kuitenkaan muiden, vaan kaltaistensa parissa. **TT**

Mary löytää taikaluudan ja oppii oikeita noitaitaitoja, mutta pysyy silti tavallisena puberteetti-ikäisenä, joka välillä pillittää kuin pikkutyttö ja välillä tempaisee punaisen tukkansa auki päättäväisesti kuin aikuinen. Ja kiittää luudallaan ilmojen halki. Katsojien, jotka eivät enää muista miltä sen ikäisenä tuntui, voi olla vaikea pysyä ai-

Taikaluuta mullistaa Maryn elämän.

lahtelujen mukana kärryillä.

Se lumo rikkoutuu vasta animaation loppukohtauksen yörytyksessä, jota paisutellaan amerikkalaisten toimintaelokuvien tapaan yli äyräiden. Ei olisi tarvinnut. **TT**

Hilpeämmän palvelun agentti

JOHNNY ENGLISH
ISKEE JÄLLEEN
komedia
★★

● Kuuden vuoden tauon jälkeen 63-vuotiaan Rowan Atkinsonin koitti aika palata rooliinsa kompuroivana, mutta kerta toisensa jälkeen pinteestä selviävänä salaisen palvelun agenttina. Mikään ei tietenkään ole muuttunut, vaan päinvastoin Johnny Englishin autuas tipahdaminen digitaalisesta kehityksestä on koko jutun juoni. Hän käy ylpeänä taistoon huippuhakkereita vastaan vanhan koulun, analogisin keinoin, mikä tarkoittaa magneettipukua seinillä kiipeämiseen ja ritarihaarniskaa pahisten hoitelemiseen. Pakolliset puhelut pomolle (aina upea Emma Thompson) voi hoitaa lainaamalla älypuhelin viehättävältä apurilta (Olga Kurylenko) tai syöttämällä läjäpäin kolikoita (ranskalaiseen) puhelinkioskiin.

Rowan Atkinson on taas Johnny English.

Elokuvan tärkeä, mutta hupe-neva kohderyhmä ovat Rowan Atkinsonia hänen tv-ajoistaan (Musta Kyy ja Mr. Bean) asti fannittaneet. Toinen ryhmä on tietenkin lapset, sillä Johnny English selvittää rikokset onneksi pelleillen, ei verta vuodattamalla. **TT**